

Отже, неабияке значення має впровадження нових технологій у сфері виробництва палива, електроенергії, так як інновації сприятимуть підвищенню конкурентоспроможності вітчизняної економіки, оновленню основних фондів енергетичних підприємств, а також покращенню екологічної ситуації в країні [4].

Література:

1. Варламов Г. Б. Про стан виробництва, споживання і сплати за електричну та теплову енергію в Україні / Г. Б. Варламов, К. О. Приймак // Энергосбережение. Энергетика. Энергоаудит. – 2011. – №12. – С. 2–4.
2. Державне підприємство «Енергоринок». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.er.gov.ua/>
3. Енергетична стратегія України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://gazeta.dt.ua/energy_market/strategiya-bez-viziyi-.html
4. Завербний А. С. Проблеми та перспективи впровадження інноваційних фінансових інструментів в енергетичному секторі України / А. С. Завербний // Управління інноваційним процесом в Україні. – 2012. – С. 123.

УДК 338

Ю.А.Яремчук, Г.Б.Машлій

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ БІРЖОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Y.A.Yaremchuk, G.B.Mashliy

STATE REGULATION OF EXCHANGE ACTIVITY IN UKRAINE

Необхідним елементом формування ринкових відносин в Україні є ефективне функціонування вітчизняних бірж. Для того, щоб у системі біржової торгівлі брала участь достатня кількість продавців та покупців, необхідно відпрацювати чіткий механізм, пов'язаний із захистом інтересів усіх його учасників. Вони мають бути впевненими, що ліквідність біржових угод є максимальною, а ризик непоставок або неплатежів – мінімальний. Саме тому на даний час є актуальним питання державного регулювання біржової діяльності в Україні, адже воно повинно удосконалюватися одночасно із розвитком бірж.

Головною метою державного регулювання біржової діяльності в Україні є забезпечення стабільності, збалансованості та ефективності функціонування біржового ринку, що передбачає забезпечення вільного та відкритого процесу біржового ціноутворення на основі концентрації попиту

та пропозиції, а також зниження підприємницьких ризиків учасників біржових торгів.

Сьогодні навіть на Українській аграрній біржі (м. Київ) виконується лише 35-70% укладених під час торговельних сесій угод [1]. І це на біржі, де гарантом на початку торгів виступає державний орган (Міністерство аграрної політики). Загалом по-іншому за умови поставки EXW, DAF і бути не може, адже перевірити виконання укладених контрактів практично неможливо, як неможливо змусити контрагентів виконати умови цих контрактів без відпрацьованої системи клірингових розрахунків за біржовими угодами.

Зарубіжний досвід свідчить, що державний контроль біржової діяльності полягає у дотриманні таких принципів:

- громадська користь;
- гласність та відкритість біржових торгів;
- довіра;
- саморегулювання;
- гарантія прав учасників біржової торгівлі.

Державне регулювання не повинно мати заборонного характеру, його завданням є забезпечення однакових прав усіх учасників біржової торгівлі, стимуляції участі у торгах, суворий контроль дотримання встановлених правил, вимог, положень.

Держава повинна створити єдину правову основу для функціонування бірж, контролю за їх діяльністю зі сторони державних органів, ліцензування діяльності як бірж, так і учасників біржової торгівлі, встановити відповідні системи оподаткування.

Отже, на основі досвіду зарубіжних країн та з урахуванням національних особливостей в Україні доцільно використовувати систему раціонального поєднання державних і ринкових методів регулювання біржової діяльності. Важливим є створення єдиного державного органу спеціальної компетенції щодо регулювання вітчизняного товарно-біржового ринку, як приклад, у США, Англії, Японії, Франції, Польщі, Росії та інших країнах. Необхідно врахувати всі найкращі можливості активізації біржової діяльності в Україні.

Література:

1. Сохацька О.М. Біржова справа: Підручник. – 2-ге вид. змін. й доп. – Тернопіль: Карт-бланш, К.: Кондор, 2008. – 345 с.